

ЗАРЯ

Празниченъ информационенъ вестникъ

Субсидията на пароходното д-во

Дебагитъ въ Камарата

София 30. Продължиха разискванията по бюджета на министерството на дирекцията желѣзниците. Стантха оживени разисквания по параграфа, който предвижда 12 милиона лева субсидия за българското пароходно д-во.

Ечевъ зем предложи сумата да се намали на 8 м. л. Рмди Василевъ (сгв.) изтъкна че сумата 12 милиона лева не е голъма, дори недостатъчна. Пароходното д-во полага голъми усилия да засили нашето мореплаване. Тия му усилия тръбва да се подпомогнатъ.

М-ръ Найденовъ

— Тия суми държавата не ги дава по милост или като възнаграждение. Тя ги дава за да защити чрезъ мореплаването своите собствени интереси. Относно размѣра на сумата ще се дава съгласно договора.

К. Лулчевъ (ш) соц.) Твърди се, че субсидията, която се дава отъ държавата на пароход. д-во, не се вписвала като приходъ въ баланса на д-то.

Върно ли е, че съдебната

власть се намѣсила въ работите на д-вото.

Тръбва да се запитаме, дали има смисъл тази субсидия.

Г. Желѣзовъ, раб. Иска по голъмъ контролъ отъ страна на държавата върху д-вото.

Пита, не ели време държавата или да отнеме субсидията или да вземе цѣлото д-во въ ръжетъ си.

Споредъ него дружеството било обърнато на мушия.

Хр. Стояновъ (сгв.) спрѣ се на историята и значението на д-вото.

Субсидията може да се увеличи въ зависимост отъ нуждата. Когато разглеждаме договора тогава ще говоримъ повече.

Сумата 12 милиона лева ще биде недостатъчна. Сега се строи другъ пароходъ. Ние тръбва да се гордеемъ съ дългата на д-вото.

Сега отъ Варна до Бургасъ се отива за 5 часа, а не за 12.

М-ръ Найденовъ

взе отново думата и защити параграфа, който се прие както се докладва.

Следъ това продължи разискванията на други параграфи.

гласност. В-ка се надѣва че не следъ много ще блесне цѣлата истина.

Въ Бълградъ се говорело че 7 народни представители отъ радикалната партия имали среща на която съ жребие били избрани първо трима,

които пъкъ отъ своя страна теглили жребие и се паднало Рачичъ да извърши убийство.

— Вестника заключава че се готвело убийство и на Пребичевичъ.

Парижъ 29. Камарата гласува

довърие на правителството съ 456 срещу 126 и одобри пра-

вителствената декларация съ сѫщото число гласове.

Берлинъ 30. Споредъ една телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ правятъ заложение, че Амундсенъ се удавилъ.

Заговорътъ въ Бълградъ

София, 30. В-къ „Хърватски листъ“ казва: по поводъ раз-

следването на убиенца Рачичъ:

Следователя е попадналъ въ

следите на единъ цѣлъ комп-

лотъ, но за това не се давало

известие.

Парижъ 29. Камарата гласува

довърие на правителството съ

456 срещу 126 и одобри пра-

вителствената декларация съ

сѫщото число гласове.

София, 30. Споредъ една телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

правятъ заложение, че Амунд-

сенъ се удавилъ.

Берлинъ 30. Споредъ една

телеграма отъ Осло, Амундсенъ кацналъ съ хидроплана си югоизточно отъ Шпицбергенъ по-

неже станала повреда въ апарата.

Изследвателите отъ тукъ

Четиво за жената

Рая на мажетъ

Съществува единъ малък островъ въ Полинезия, въ който мажетъ се радватъ на райски животъ, който съвсемъ не прилича на тоя която водятъ мажетъ въ Европа. И това само защото въ тоя островъ живеятъ 24 маже и 164 жени.

Женитъ на острова сж необикновено красиви, високи, стройни, иматъ великолепни, като снегъ бѣли збъги и дълги до петитъ коси. Въ всъко отношение тѣ сж необикновено привлекателни. Понеже въ острова се чувствува голѣма оскъдница на маже, много естествено е, че женитъ угаждатъ на мажетъ по всички възможни начини и едва ли нѣги носятъ на рѣцъ.

Нѣкога на острова нѣмало никакви маже и тогава обитателите на острова се въоръжили и, подобно на пирати започнали да нападатъ малките паради, които минавали от тамъ. Следъ такова устѣшно нападение, тѣ задигали отъ парахода мажа, който най-много имъ се харесвалъ и последниятъ, следъ като прекарвалъ известно време въ острова, никога не искаль вече да се върне въ отечеството си.

Много естествено е, че острова царува полигамията. Всъки мажъ има по нѣколко жени и тѣ често пѫти се карать по между си, защото мажа отдаватъ на разни приключения съ тѣхъ.

Парижките полицейски префекти са страшно недоволенъ отъ тия професионални танцьори, защото мнозина отъ тѣхъ сж отнесли парите и накитите на жени, на които сж успѣли да завъртятъ акала. Жената, обикновено не съобщава нищо на полицията, за да избѣгне скандала, но последната все пакъ узнава тия случаи.

Профектъ на парижката полиция е решилъ, че за въ бъдеще чужденците професионални танцьори ще могатъ да упражняватъ тая професия само съ предварително разрешение отъ полицията, която ще издава такива разрешения само на лица, които познава по тѣхната почтеностъ. На френските поданици, професионални танцьори, се разрешава да упражняватъ тая професия и безъ това специално разрешение.

**Тютюневия складъ
БР. БОЯДЖИЕВИ**

среши гарата търси работнички

Докато тя не обичаше . . .

Превела Цвѣтана,

шето . . .

— Да, азъ сжъ така. — Засарува пакъ кжко мълчание. Колата се движеше доста бавно по хълзгавия пътъ.

— Какво имашъ? — попита Елиана мажа си. — Ти едва ми отговаряшъ. Изглеждашъ мраченъ, загриженъ. Жане, какво е станало съ тебе?

— Нищо, драга, може би съмъ малко уморенъ.

Жанъ Калдие лъжеше. Съ него се бѣ случило нѣщо. Онова което го измъжчавше не бѣше умора. Той наблюдаваше отъ страни крадешкомъ пленителната Елиана, така руса, нежна, лънка въ своето разкошно кожено палто. Тя сега бѣше на деветнадесетъ години, а той надъ четиридесетъ. Тая разлика въ възрастта не бѣ го накарала нито за моментъ да се поколебае. Той бѣше високъ, едъръ, още здравъ, благодаре-

Кървавиятъ бунтъ на жени

Венерическото отдѣление на чехословашката болница въ Кашина, станало напоследъкъ поле на кървави стълкновения, по поводъ бунта на петдесетъ жени, ностанени тукъ на лечение. Понеже управата решила да изпрати една отъ болните, които полудѣла, въ лудницата, останалите болни решили да се противопоставятъ на това решение и не допуснатъ пренасянето на другарката имъ въ лудницата. Когато болничарите искали да изведатъ болната, останалите жени ги нападнали и ги били до кръвъ. Раненъ билъ отъ тѣхъ и единъ полицай.

Веенага били повикани стражари, но последните не можели да проникнатъ въ отдѣлението, защото побѣснѣлите жени издигнали барикади и започнали да хвърлятъ столчета, сждове и каквото имъ попадне върху всѣки, който се опитвалъ да се приближи. Съпротивата на женитъ била сломена отъ пожарната команда, която била повикана и като насочила струйтъ на помпите срещу тѣхъ, по такъвъ начинъ открила путь на полицайтъ.

Борбата продължила и следъ това, защото полицайтъ трѣвало да вържатъ една по една женитъ и въ тая борба били ранени четири полицаи и една жена. Три момичета, които организирали бунта, се опитали веднага следъ това да се самоубиятъ, като скочили отъ прозорците на болницата. Две отъ тѣхъ били задържани на време, а третата, 18 годишната Варвара Тиртакъ, успѣла да скочи и останала на място.

Изкопаниятъ Харемъ

При разкопането на гробниците на древните халдейски крале, въ една странична зала изследователите сж попаднали на интересни находки. Намѣренъ е скелетъ на единъ музикантъ на арфа, коленичили, а около него скелетъ на десетъ жени. Специалистътъ, които ръководялъ разкопките, твърдялъ, че това е билъ харемъ на нѣкой отъ халдейските крале, който е управлявалъ страната преди около шестъ хилади години. Има всички основания да се предполага, че по нѣкакъ провинение е десетте жени на харема сж били осъжени на смъртъ и оставени да умратъ въ харема. За да облекчи последните имъ минути, кралъ наредилъ да бѫде останенъ при тѣхъ единъ отъ робите, който стирилъ на арфа, за да имъ свири.

Брака между единъ англичанинъ и една американка носи и за двамата винаги маса не- приятности, ако и дветѣ нации да сж твърде близко сродни, като англосаксонци. Това глендище изтъква особено лордъ Нортисъ, който следъ мъжелни брачни опити въ Аме-

Новъ моденъ цвѣтъ

Въведенъ е въ Парижъ. Това е смѣсица отъ бежъ и сиво

До скоро на мода бѣха неутралните цвѣтове. Женитъ съхъ наим-много бежъ и сиво. Тия два цвѣта бѣха удобни поради това, че не биятъ много въ очи и жената имаше възможностъ да се явява въ една и съща рокля и манто.

Чорапитъ, обущата и шапки-тъ, а сжъ така и ржавици-тъ се носиха въ същия цвѣтъ.

Но тия жълто сиви и сиви цвѣтове най-после умръзнаха на женитъ, които така много обича разнообразието. Последните започнаха да търсятъ нѣкакъ новъ цвѣтъ. Но какъвъ?

Женитъ, които обичатъ кръсливите цвѣтове, биятъ твърде много на очи.

Парижъ и сега е намѣрилъ разрешението на тоя така мъжченъ въпросъ. Една отъ най-голѣмите модни парижки кжии е изненадала напоследъкъ своите клиентки съ новъ цвѣтъ, нареченъ грежъ. Самото име дава да се подозира какъвъ е този цвѣтъ. Това е красива, топла боя, смѣсъ отъ бежъ и сиво.

Една любовна трагедия

Жителитъ на града Олмюцъ въ Чехославия, били покъртени отъ една страшна любовна трагедия. Двама млади турнали край на живота си, страхувайки се да изживѣятъ последиците на своятъ любовни отношения. Иоханъ Опържалъ, авиаторъ отъ Олмюцкия авиаторски полкъ, младежъ на 21 годишна възрастъ, подържалъ любовни отношения съ тамошната ученичка, Жозефа Худецъ, младо, едва на тринаесетъ години момиче.

Когато се появили последиците отъ тѣхните любовни отношения, младиятъ авиаторъ турналь край на живота си, като пронизалъ черепа си съ единъ револверенъ вистрѣлъ.

Ученичката, следъ като узнала за самоубийството на любиания сжъ така решила да турне край на живота си. Тя си набавила едно значително количество цианкали и изпила страшната отрова. Пренесена въ болницата, тя починала още по пътя.

Англичанинъ и американката
Брака между дветѣ тия нации е нежеланъ. Различните свидетелства за правата на семейството

Брака между единъ англичанинъ и една американка носи и за двамата винаги маса не- приятности, ако и дветѣ нации да сж твърде близко сродни, като англосаксонци. Това глендище изтъква особено лордъ Нортисъ, който следъ мъжелни брачни опити въ Аме-

рика, кѫдето се билъ ожененъ за нѣкоя си Джеси Браунъ напоследъкъ се развелъ и се завръналъ въ Англия. Върху брака на англичанинъ и американка, той пише следното:

„Разведенъ се съ жена си, защото се убѣдихъ, че бракъ между единъ англичанинъ и една американка е нѣщо необикновено неприятно и носи винаги само нещастия. Ние, европейците, почитаме и днес традицията, по която мажетъ е господаръ въ кжци и глава на семейството.

Съвсемъ иначе е положение, то въ Съединените Щати, кѫдето женитъ сж несравнен по самостоятелни отколкото въ Европа и взиматъ всички свои решения по най-важни въпроси, безъ да се допитатъ до мажетъ си, дори и тогава, когато тия решения сж отъ необикновена важност за семейство.

Въздъхни меценатъ

Въ втората половина на XV вѣкъ живѣше поета Едмундъ Спенсеръ. Той е именуванъ съ поемата си — „Царица на феите“ и съ редъ други още оригинални художествени произведения. Спенсеръ пожелалъ, щото единъ отъ трудовете си да бѫде дедикация на Саутхамптонъ — покровителъ на поетически таланти и голѣмъ меценатъ. Затова поета решилъ лично да занесе оригиналата въ двореца, за да проси позволение отъ високоблагородния лордъ да посвѣти поемата си. Изпъромътъ той предалъ ржкописа на секретаря на Саутхамптона, който отишъ да предаде на лорда, като оставилъ Едмунда да почака въ антре.

Саутхамптона тѣпърва съсрѣдочава мислите си върху поемата. Следъ като почълъ нѣкакъ минути, той дошелъ до възторгъ и не можелъ да спре чувствата си.

„Чудесно! великолепно!“ — извикалъ лорда. „Беркеръ (секретаря на лорда), дайте на Спенсеръ 20 наполеона!“ Саутхамптона продължилъ да чете и чувството му на възторгъ и удивление стига до кулминација.

„Беркеръ, дайте му още 100 наполеона!“ — извикалъ повторно той.

Следъ малко пауза, той машинално спира, замисля се и извика:

— „Може ли да бѫде нещо по-хубаво отъ това произведение! Беркеръ, направете ми тази милост да изпълдите Спенсеръ отъ кжци, иначе ще трѣбва да пропилъ цѣлото си достояние“ . . .

Съобщава: Лудогорецъ

Търсете утре сутринъта ново **ВРЕМЕ**

гентна жена. Ти можешъ да чуешъ всичко и да разберешъ всичко. Освенъ това ти имашъ довѣрие на мене. Да, азъ знамъ това, а и ти знаешъ, че азъ съмъ твой приятелъ.

— Да, Жане, азъ знамъ колко добъръ си ти, колко много ме обичашъ. Кажи какво има?

— Дългиятъ опитъ, драга, ме е научилъ, че въ живота е необходимо да пазишъ и защищавашъ своеето щастие.

— Да, наистина, ти си умрена, драга, ще ти кажа това, което имахъ да ти казвамъ утре.

— Не. Искамъ да го чуя още сега. Какво има? Ако не ми го кажешъ сега, нѣма да мога да заспа цѣла нощъ. Говори по-скоро.

— Но, Жане, за мене ти си съвършенъ съпругъ. Ти изпълнявашъ всички мои желания.

— Не се отнася до това. Това нѣма значение. Ние сме богати. Говоря за моралните грижи... за чувствата... за страстта.

— Не мога да те разбера.

ние на спорта. Огледалото му

казваше, че нѣма още нито бръчки, нито бѣли коси. Чувстваше се още бодъръ, като нѣкой младежъ, а имаше и опитностъ, защото

мното бѣ общичъ и много го бѣха общичали. Тая опитностъ, мисляше си той, е необходима за брачното щастие. Освенъ

това той печелеше много, бѣше богатъ, подвиженъ, искренъ и сигуренъ въ познаването психологията на женитъ. Вѣрваше

въ успѣха и бѣше сигуренъ, че ще бѫде за Елиана най-приятниятъ и най-увлекателенъ съпругъ, а едновременно съ това и най-добриятъ и приятелъ. Въ действителностъ, обаче

отъ нѣкакъ седмици единъ облакъ бѣ помрачилъ небото неговото блаженство.

Той отхвърли отъ себе си всичката загриженостъ и се опита да бѫде веселъ докато стигнатъ до жилището си на булевардъ Сентъ Жерменъ. И тамъ, следъ като се поколеба

малко, последва Елиана въ

нейната стая.

Гражданите пазете липитъ!

Въ други страни има дружества за защита на животните. Въ България, особено въ Варна има нужда от такова за покровителство на овощите, зеленчуците, градинската растителност и булевардните дървета със ароматични зеленици, акациите, а най-вече — ЛИПИТЕ. Тази нужда никога не е спирала да се оства.

Онова, което най-много краси булевардите на нашия градъ създава китните липови дървета по тяхъ. Тъкъм, повторяме, които най-вече допринасят на дивата хубост на нашите модерни, широки улици. Тъкъм, които почти целият месец напояват въздуха на целия градъ създава приятния до омая аромат и ни напомнятъ Божественото въ природата и поетичното въ пролетта. Ония, които се възхищават от природните дарове, тъкъм на всички и всички дългът ни се налага сега, когато скоро ще започнат да създават липите да пазят тази благодать от насилието, от посегателството на неразбраните измежду насъ. Стига, дето тъкъм пълният гърди създава своя омаян миризъ и дава на пчелите ни обилна паша. Тъкъм да разберемъ, тъкъм и срамно е предъ чуждия създава, ако не съзнаемъ, какво спекулата е несъвместима създава и предназначението на тази жива, чудна приветлива декорация на нашия курортен хубавецъ — градът ни Варна.

Липата е едно отъ благородните, нежни дървета; тя е повече градинско, отколкото горско дърво. Нека се знае, че това тъкъм ценно, тъкъм приятно и полезно дърво не търпи насилие, кърщене и обвързване на кората. Акацията, ако се кърни,

И. М. Д-въ

ИЗЪ
СВЪРША

Нощната кралица

Полицейският съдъ въ Лондонъ осъдила на 6 месеца затворъ Кетъ Марксъ, известна подъ прозванието „Кралицата на нощните клубове“.

Марксъ била уличена че продавала наркотики въ своята Сесилъ клубъ. Преди да отиде въ затвора, двете дъщери на „Кралицата“, графиня Кинъ и леди Клинфордъ, получили разрешение да се видятъ съ майка си.

Преди няколко дни същата

г-жа Марксъ била осъдена да заплати 1500 фунта глоба за нарушение правилата за продажби на спиртни птици.

На собствения гробъ

Неотдавна някой си Каракалъ отъ Бостонъ посетилъ... собствениятъ си гробъ.

Въ Франция, заедно съ своята съотечественици, презъ 1917 год. той се биль среши французите и биль раненъ при гората въ Беку.

По погрешка той попадналъ въ списъка на убитите и на полесражението биль поставенъ кръстъ въ негова памътъ.

Научилъ за това, Каракалъ се вдигналъ отъ Америка и отишълъ на полесражението да се поклони на собствения гробъ.

Отъ надписа върху кръста Каракалъ узналъ, че умрълъ въ 1917 година и биль много храбъръ човекъ.

Елиана бѣ застанала предъ мъжа си потреперваше. Той видѣ колко поблѣднѣла бѣше тя.

— Моля те мила, не се вълнувай. Една млада жена, като тебе, така красива и така очарователна, е заобиколена винаги отъ хиляди желания, отъ хиляди любовни молби. Отначало тя ги отблъска... обича съпруга си... Но той е всички дневниятъ другаръ, той е сигуренъ.. какъ да кажа.. законо сигуренъ. Тя продължава да го обича, но я примамватъ приключенията, нѣщо непознато, да изпита своята привлекателност. Мила Елиана, азъ тъкъм уверявамъ, че между насъ нѣма да има недоразумение. И жената започва да флиртува, да се отдава на изкушението. Оня, който я ухажва, е великолепенъ. Да нѣкакъ младъ човекъ, елегантенъ, интелигентенъ, красивъ, ето като той Филипъ Люстри, който тая вечеръ у Ферлоеви постоянно танцува съ тебе и на вече рята бѣше до тебе.

Елиана се опита да протестира:

— Но, Жанъ, ти си лудъ! Какъ, нима затова ти си така печаленъ. Но това не е истината. Да не мислишъ, може би...

Жанъ Калдие вдигна рамене

— Азъ не мисля нищо, мила Елиана, искашъ само да имашъ доверие въ мене. Остави ме, мила, да те пазя... азъ пазя така и себе си. Позволи ми да пазя нашето щастие, което е така скъпо, да скъпо и за тебе, знамъ това, както и за мене. Азъ винаги съмъ правилъ това. Спомняшъ ли си? Ето вече две години, откакъ ти бѣхъ повелъ въ голѣмото пътуване съ отомоний изъ Франция. Това бѣше, мила, защото видѣхъ, че ти проявяваш голѣмъ интересъ къмъ модерния художникъ, Берниола, който рисуваше твоя портретъ. Като те откъснахъ отъ него, азъ турнахъ край на всичко.

Миналата година презъ мартъ решихъ да предприемемъ пътуване на югъ, поради Луи Ер-

монте, даровитиятъ спортсменъ, който се навърташе усилено около тебе.

Елиана истински разсърдена извика:

— Но това е низко! Ти си лудъ! Никога не бихъ... Съмъ мѫже...

— Мила, азъ не те обвинявамъ, азъ само те моля да заминешъ съ мене за нѣколко седмици... Да вървиме...

Хайде въ Египетъ! Важната работа, която имашъ сега, ще пострада малко, но какво значение има...

Азъ искамъ, мила да запазя нашето щастие...

Единъ проходящъ го застрашава. Азъ не бихъ искала ти сама да се боришъ нито дори съ сънката на изкушението.

Съпругътъ, който обича, повтаряшъ ти това, не бива да запаси въ страхливо спокойствие...

— Отъ какво?.. Човекъ не може да те разбере! Какво мислишъ ти за мене?.. Азъ нѣма да замина. Твоите подозрения съ безумни и обидни.

Жанъ Калдие като стана отъ креслото, улови ръжата на жена си.

— Мила, изслушай ме, азъ не искашъ никакви обяснения, искашъ да заминемъ, това е всичко.

— Азъ на искашъ. Това е безумно. Да прекарамъ нѣколко месеца далече отъ Парижъ поради нѣкакво смѣшно подозрение! Не искашъ! Жанъ азъ те обичамъ. Да, азъ съмъ щастлива съ тебе. По рано бѣхъ готова да се съглася съ твоите капризи. Но сега... сега когато знамъ защо искашъ да ме отдалечишъ оттукъ... Ахъ, ти ме обиждашъ, това е недостойно за мене, която така обичамъ.

— Да, ти ме обичашъ многолъкъ...

Жанъ Калдие, малко приближълъ, я наблюдаваше съ проницателенъ погледъ.

— Ти ме обичашъ много, да, но тоя пътъ ти не искашъ да заминешъ!

Той вдигна рамене, за да изглежда добъръ, съкашъ е още само приятель.

— И така, ако разбирамъ добре... Значи по отношение на той Филипъ Люстри е вече късно?.. ахъ, признай това... късно е...

— Да, отговори Елиана, като наведе погледъ надолу, тя трепереше и неможеше да скрие истината, която я облечаваше.

— Да, късно е, ето вече месецъ...

Безъ да каже нито дума повече, Жанъ Калдие излѣзе отъ стаята й.

— И азъ мислехъ, че щастливието може да се охранява, — мърморѣше той, като седна на леглото си и скри глава въ ръцете си. — Мислехъ се за хитъръ, за опитенъ. Да, това бѣше така... докато тя ме обичаше...

Подъ наемъ къща

Уч., ул. Витошка № 3, горе две стаи и салонъ, долу кухня маза и стая, вода, канализация и електричество. Споразумение: Попето, селски магазинъ — Табахнатъ

1-10

МЪНИЧКАТА

Той често пътуваше по работа, а да се лъжтува е толкова приятно, колко много нови хора! Пъкъ се случватъ такива истории...

Какво отъ това, че неговата мъничка Мими остава сама въ големия градъ. Тя е толкова наивна и плаха и той е спокоенъ за нея. Мими по целия денъ прекарва въ своя жълът на обширната гостна съ книга въ ръка, или излегната въ шезлонга на терасата тя мисли за него и гледа морето, тъкъм хубава къщата е на брега на морето.

Тя прилича на кукла съ своите сини очи и прелестни червени устни. Каждитъ на косите си вята подъ гладкото чело, също като на куклите — златни и блъскави.

Какъ я обича той! А тя си призна наскоро, че е все тъй влюбена въ него, както и въ първия денъ на избора и какъ нежно го погледна... А това е вече много, когато тъкъм живее три години заедно.

Колко време!

И въпреки всичко, той не е бѣше въренъ. Още въ края на първата година той измѣни. Отпърво това го смущаваше, но постепенно си възстанови.

Ето и сега той се връща въ къщи тъкъм изпълненъ съ трепетъ отъ преживѣното съ една нова приятелка. Една млада дамичка, която скучаеше поради отсъствието си съпругъ.

Веднага си спомни за Мими, че и тя е сама и може би скучае, но отхвърли съ ненавистъ тая си мисълъ. Нима тя е способна на това!

До гарата бѣ пълно съ народъ. Той мина бѣже между тълпата, взе едно такси и усмихнатъ помисли за жена си и за подаръкътъ що й носеше. Струваше му се че не е отсъствувал никъде.

Единъ часъ преди залезъ сълнце вече съмъ съпътствието на пристигащите отъ провинцията вождове. Единъ часъ преди залезъ сълнце вече съмъ съпътствието на пристигащите отъ провинцията вождове.

Следът половинъ часъ Мими се показва на балкона, тъкъм розова, свежа въ вечерния здравецъ. Радостно извика, когато го позна и презъ глава се завлече да отвори.

Не се ли изльга той преди малко?

Тя се хвърли на вратъта и задъхвайки се отъ вълнение му заразправя че нито мигъ не го е забравяла...

— Вижъ каква съмъ, Сандо, горѣ е г. Жоржъ, дошълъ да ни кани на театръ, мислейки че си тукъ.

— Извини ме предъ г. Жоржъ, Мими, ще отида да се преоблеча, тъкъм се чувствувамъ и изморенъ. Ахъ, това пътуване!

За мигъ тя се замисли, но веднага се засмѣ и изтича по стълбите.

Следът половинъ часъ Мими похлопа на вратата на неговата стая и съзакачливъ гласъ попита:

— Да дойда ли Сандо. Твоята мъничка жена доскуча за тебе.

— Азъ пъкъ мислехъ, че ти не можешъ да скучаешъ, юмъ има книги и море до тебе.

— Другъ пътъ да не мислиш тъй. Не бива

И тя весело сложи пръстъ на устата си и срамливо го пригърна.

— Не. Обещавамъ ти.

Той я дигна на ръце, като малко дете.

— Другъ пътъ нѣма да те оставямъ да скучаешъ мъничка.

— Ами пътуването?

—Ще пътувамъ наедно, Мими. Тъй ще бѫде най-добре и за двама ни.

Вѣра В.

БАРАБАНЧО

ДОЛУ КОМАРА!

фарсъ въ едно заседание.

Онази вечеръ общинскиятъ съвѣт изпълни съ голѣмъ успѣхъ въ зала Съединение извѣнредно веселия фарсъ „Долу комара!“

Съ една рѣка вещина, почти всички участници си изиграха майсторски ролитѣ. Тѣтъ умѣло изпълняваха роли си като гонители на комарс, че безъ малко сами да повѣрватъ че искрено правятъ това.

Напримеръ единъ се провикваше най-самоувѣрено:

— Нѣма да му дадемъ освѣтление! — а самия знае, че комара живѣе именно изъ тъмните кюшета и по предпочита свещите отколкото електричеството.

Други пѣкъ предлагатъ съ най-серизенъ видъ:

— Вода нѣма да му дадемъ! ха да го видимъ, какъ ще живѣе безъ вода!

Разбира се, че и той знае че г. Комара не употребява вода а пие ликъръ и шампанско, но нали е въпроса да се приказва не това което се знае, а това което е угодно на слушателитѣ!

Въобще фарсътъ бѣше изнесенъ много майсторски. Имаше такива трогателни момен-

ти, въ които дветѣ най-крайни течения и иначе противни въ живота се разцелуваха като плача изъ единъ гласъ:

— Моралът, граждансество, работничеството!

— Моралът, граждансество, работничеството!

Тия фалшиви възгласи, които бѣха произнасяни съ една забележителна сериозност, предизвикаха искренъ смѣхъ съ който се заливаше публиката, която пълнеше залата.

Накрай представлението завърши съ героическо изпълнение Комара отъ общинското казино за да не се чувствува ограничение отъ разни контроли, и бѣ изпратенъ да се настанява и шири на свобода изъ частнитѣ заведения.

Въобще, представлението излезе много весело. Публиката се смѣ отъ все сърдце и бурно аплодира участвуващите.

Но този успѣхъ както се научаваме, не е миналъ безъ заистъ: Молиеръ е протестиранъ отъ небесните селения че е ограбена комедията му „Тартюфъ“, а артистите отъ общинския театъръ сѫ подали оплакване за нелоялна конкуренция.

Азъ.

Здрава логика

— Нали знаешъ, змията е излгала Ева за да хапне отъ забранения плодъ.

— Млада била, излгала се. Нека дойде и мене да ме кара да хапна! ..

— Да се изцери лудия — има надежда, но глупай — никога.

ДЕЦА

— Петърчо, тебе не тѣ ли е страхъ нощно време?

— Не, защо?

— У дома е много страшно, мама се страхува отъ земетресение, такто отъ фалитъ, а азъ отъ мицитетъ.

— У дома пѣкъ никой не се страхува: Ние си имаме слугина и цѣла нощь двама стражари стоятъ предъ вратата ни.

Анета — Руса

ЗРЪНЦА

— Какво нѣщо е болица и кому служи?

— На тия, които нѣматъ намѣрение да плащатъ, и вмѣсто пари даватъ полица.

*

— Защо те викаха вчера въ участъка?

— Нали съмъ желѣзарь, та вчера дойде единъ стражаръ въ работилницата и ме заваря на работа съ срѣпъ въ едната и чукъ въ другата ржка и помислилъ, че съмъ комунистъ.

Г. Конт.

Печ. Свѣтлина — Варна

ТЪРСЕТЕ ПОНЕДЪЛНИКЪ В-КЪ

Сезоненъ артикулъ

Една стока, която презъ лѣтния сезонъ най-много се предлага, особенно изъ курортъ.

Ако хората хвърчаха

Една млада двойка седи подъ дървата на една пейка.

Тѣкмо когато младата двойка се унася въ любовно съзерцание и блѣнъ, една група птици прелита, каца на дървото надъ младата двойка и нѣщо капва върху бѣлата рокля на младата двойка.

— Ахъ, каква мръсотия какви невѣзпитаны птици! — възмущава се дѣвойката,

Кавалера й, смутенъ, не знае какъ да й помогне, казва за да я утеши:

— То пакъ е малко, успокой се миличка. Добре че хората не хвърчатъ, какво би било тогава! ..

Синуръ, Каспичанъ

Бай Митю въ недоумснине

Бай Митю отъ Клисурово се прибира въ селото си отъ пазаря, като е туриль въ джеба си две три яйца и една кутия цигари.

По пѣтя яйцата се счупватъ, пробиватъ пигаритѣ и се получава една каша отъ тютюнъ и яйца.

— Сега, пита се той, дали трѣбва да изъмъ или да изпуша тази каша?

Използвуванъ

Единъ Господинъ се втурва изъ куплетата и вика:

— Нѣмате ли малко конякъ или ромъ? На една дама дистана лошо!

Пътниците разтърсватъ и единъ му подавашише конякъ. Господинъ веднага надигашишето, пие и после казва на очуденитѣ пѣтници:

— Благодаря. Мене пѣкъ ми става лошо когато видя дама на която й става лошо.

Реалистка.

— Заклевамъ се въ моята любовъ!

— Не ми се кълнете, а се оженете!

Пуниша Рачичъ

— Нали знаешъ, змията е излгала Ева за да хапне отъ забранения плодъ.

— Млада била, излгала се. Нека дойде и мене да ме кара да хапна! ..

— Да се изцери лудия — има надежда, но глупай — никога.

Съобразителностъ

Нашия кореспондентъ отъ София — Попето, следъ като прекаралъ въ Борисовата градина петнадесетъ дни „предварителенъ“ курортъ успѣва да си купи отъ битъ-пазаръ за 100 лева два куфара, натѣпкани съ камъни и книга и отива въ една стая, която се дава подъ наемъ. Следъ като се спазарява съ хазантѣ, той имъ казва:

— Една молба имамъ: куфаритѣ ми да стоятъ въ вашата стая, защото нѣмамъ довѣрие въ себе си — може нѣкога отключено да забравя.

Хазантѣ съ удоволствие приематъ куфари и дума не направили за предплата.

По тоя начинъ, Попето си е усигорилъ квартира за 2 — 3 месеца срещу 100 лева, а до тогава все вѣрва да спечели още 100 лева за други два куфара.

Издишенъ луксъ

— Мжко, тази година непременно ще ме водишъ на морски бани.

— Да си помислимъ малко, жено.

— Нима ти, който печелишъ толкова пари...

— Не до паритѣ,

— Ами до какво?

— До банитѣ. Каква нужда отъ бани, когато азъ всѣка година се кѫля по веднажъ въ софийските бани!

Не му отърва

Раздавача носи на г. Хитровъ препоръчано писмо. Той го поема, отваря го, и като вижда че е отъ единъ кредиторъ, връща го на раздавача като му казва:

— Отказвамъ да го получа.

Разговоръ предъ Нар. Банка

— Знаешъ ли какво?

— Какво?

— България ще сключи заемъ отъ 5 милиарда лева.

— Е та, какво?

— Народната банка ще си прибере вземанията отъ около три милиарда лева.

— Е, та?

— Генералната банка пѣкъ ще сключи заемъ отъ Народната.

— После?

— После моя приятель Николовъ ще сключи заемъ отъ Генералната банка.

— После?

— После азъ ще сключа заемъ отъ моя приятель.

— Е, та?

— Та, дай ми 20 лева въ заемъ срещу държавния заемъ отъ петъ милиарда лева.

— После?

— После азъ ще сключа заемъ отъ моя приятель.

— Е, та?

— Та, дай ми 20 лева въ заемъ срещу държавния заемъ отъ петъ милиарда лева.

— После?

— После азъ ще сключа заемъ отъ моя приятель.

— Е, та?

— Та, дай ми 20 лева въ заемъ срещу държавния заемъ отъ петъ милиарда лева.

— После?

— После азъ ще сключа заемъ отъ моя приятель.

— Е, та?

— Та, дай ми 20 лева въ заемъ срещу държавния заемъ отъ петъ милиарда лева.

— После?

— После азъ ще сключа заемъ отъ моя приятель.

— Е, та?

— Та, дай ми 20 лева въ заемъ срещу държавния заемъ отъ петъ милиарда лева.

— После?

— После азъ ще сключа заемъ отъ моя приятель.

— Е, та?

— Та, дай ми 20 лева въ заемъ срещу държавния заемъ отъ петъ милиарда лева.

— После?

— После азъ ще сключа заемъ отъ моя приятель.

— Е, та?

— Та, дай ми 20 лева въ заемъ срещу държавния заемъ отъ петъ милиарда лева.

— После?

— После азъ ще сключа заемъ отъ моя приятель.

— Е, та?

— Та, дай ми 20 лева въ заемъ срещу държавния заемъ отъ петъ милиарда лева.

— После?

— После азъ ще сключа заемъ отъ моя приятель.

— Е, та?

— Та, дай ми 20 лева въ заемъ срещу държавния заемъ отъ петъ милиарда лева.